

Сценарій спортивної розваги
«Пригоди в осінньому лісі»
для дітей молодшого дошкільного віку

Мета: розвивати життєво необхідні рухові уміння, навички та фізичні якості дітей. Спонукає брати участь у рухливих іграх, а також закріплювати знання дітей про природу. Виховувати бажання правильно виконувати рухові дії, дружні стосунки між дітьми.

Обладнання: дитячі рюкзаки, лісова галявина (дерева, кущі з жовтим і червоним листям, листочки, каштани, гриби, горіхи); дуги для підлізання, прикрашені гілочками з жовтим листям, паперові «калюжі».

Хід розваги

Розвага розпочинається у груповій кімнаті. Дітям пропонують піти на прогулянку до осіннього лісу. Вони одягають рюкзаки і рушають до фізкультурної зали, оформленої, як лісова галявина.

Ведуча. Круг мене, малята, ставайте,
Загадку мою відгадайте:
Сонечко землю не так зігріває,
Листя пожовкле з дерев опадає,
Птахи відлітають.

Діти, відгадайте, коли це буває? (Восени.)

Ведуча. Радо зустрів нас осінній ліс. Покладемо рюкзаки під кущем та пограємо у веселу гру.

Рухлива гра «Парасолька»

Діти виконують дії відповідно до музики.

Весела мелодія – бігають по залі врозтіч, намагаючись не зачепити одне одного. «Звуки природи. Гроза» - швидко ховаються під парасольку, яку тримає ведуча. Гра повторюється кілька разів.

Під музику до зали заскакує Зайчик (дорослий) з торбинкою за плечима.

Зайчик. Ой – ой – ой! Хто це мене лякає? Мало серце не вискочило.

Ведуча. Не бійся, Зайчику, це діти прийшли до лісу погратися. Йди до нас та всі разом подивимося, як гарно навкруги, якими яскравими стали дерева. Діти, зверніть увагу на листочки цього дерева. Як воно називається? (Клен.) А на цьому дереві листочки маленькі і багато червоних ягідок. Що це? (Горобина.) А ти, Зайчику, знаєш, які є дерева?

Зайчик. Так, знаю. Я взимку гризу кору на деревах. На одних вона солодка, а на інших трохи гіркувата.

Ведуча. Якщо ти так добре знаєш дерева, то пограйся з нами в гру.

Рухлива гра «Підбіжи до дерева»

Діти стоять біля ведучої. На протилежному боці зали встановлені «дерева» – клен та горобина. За командою ведучої діти біжать до названого дерева. Гра повторюється кілька разів.

Ведуча. Зайчику – побігайчику, розкажи нам, будь ласка, як ти готуєшся до зими?

Зайчик. А хіба вже час до неї готуватися?

Ведуча. Так, адже на дворі вже осінь.

Зайчик. Коли вже, кажете, осінь прийшла, то мені час міняти шубку. Все літо я бігав у сірій шубці, а на зиму вдягну білу. (Дістає з торбинки білу шубку, вдягає.) Спасибі вам, малята, що порадили мені приготуватися до зими! До побачення. (Вибігає з зали.)

Ведуча. Хтось іще поспішає на лісову галявину.

(Під музику заходить Лисичка.)

Лисичка. А хто це тут у нашому лісі гуляє? (Відповіді дітей.)

Ведуча. Наші дітки прийшли до лісу погуляти, а ти, Лисичко, що робиш?

Лисичка. Я лісом блукаю, пригод шукаю. Бігла я, побачила калюжу, хотіла її перестрибнути. Так уже старалася, високо стрибала, але хвоста намочила.

Ведуча. То ти, Лисичко, стрибати правильно не вмієш. Та не засмучуйся, дітки тебе навчать.

Гра – вправа «Перестрибни через струмок»

Лисичка. Дякую вам, діти милі, що мене стрибати навчили. Піду тепер та покажу своїм друзям, як треба стрибати. (Виходить.)

(Під музику заходить Ведмідь.)

Ведмідь. (Заклопотано) Ну і важка робота – барліг мостити, суху траву, листя, гілки носити. Все це треба гарно розкласти, щоб узимку було тепло спати. (До дітей.) Добрий день, діти! Ви до лісу погратися прийшли?

Ведуча. Відпочивати – і погуляти, й погратися. І ти, Ведмедуку, з нами пограйся.

Ведмідь. Ох, ніколи мені, треба вже спати на зиму вкладатися.

Ведуча. Та пограйся хоч трошки.

Ведмідь. Ну добре вже. Тільки не довго.

Рухлива гра «Діти і Ведмідь»

Діти стоять за лінією в одній частині зали – «у хатці», у протилежній частині зали сидить Ведмідь.

Ведуча. (Крокуючи до Ведмедика разом з дітьми.)

Наш Ведмедик волохатий

Восени лягає спати.

Тихо, діти, не шуміть,

Бо лягає спать Ведмідь.

Діти (разом). Не лягай, не лягай,

Краще з нами ти пограй!

Ведмідь ловить дітей, а вони тікають до «хатки».

Ведмідь. Дякую, весело погратися, але я втомився, піду вже спати ляжу.

Ведуча. Лягай, Ведмедику. А малята тобі пісеньку заспівають.

(Діти співають колискову.)

Українська народна пісня «Котику сіренький»

Ведуча. Малята, погляньте, хто ще до нас прийшов? Це ж Білочка.

Дитина. Де ти, Білочко, живеш?

Що ти, Білочко, гризеш?

Білочка. У зеленому ліску,

У дуплі, у соснячку.

Я гризу горішки

І гриби, і шишки.

(Г.Демченко)

Ведуча. А ти, Білочко, приготувалася до зими, назбирала собі горіхів, грибів, шишок, щоб на всю зиму вистачило?

Білочка. Назбирала, і ви, дітки пригощайтеся горішками. Вони лежать під деревом.

Гра – вправа «Назбирай горішків»

Діти по черзі підлазять під дугу, беруть собі кожен по два горішки, кладуть їх до рюкзаків.

Ведуча. Ми сьогодні в ліс ходили,

Там ми Зайчика зустріли.

Зайчик зимоньку чекав,

Білу шубку одягав.

Ще з Лисичкою ми грали

І стрибать її навчали.

Спать Ведмедика вкладали,

Колискову заспівали.
Там і Білочка стрибала,
Нам горішки відшукала.
Друзі, рюкзаки вдягаймо,
До садочка вирушаймо.

Під музику діти виходять із зали.